

Motion till riksdagen 2019/20:364

av Björn Söder m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2018/19:156 Avtal om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kuba, å andra sidan

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår proposition 2018/19:156 Avtal om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kuba, å andra sidan.

Bakgrund

Med propositionen Avtal om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kuba, å andra sidan föreslår regeringen att riksdagen godkänner ett provisoriskt avtal som finns mellan den europeiska unionen och Republiken Kuba, ett avtal som började gälla redan 2017. Regeringens proposition syftar till att konsolidera redan existerande relationer med Kuba samt att skapa ett instrument som underlättar för EU att stödja reformprocesser i landet och främja europeiska värderingar och intressen.

Regeringen redogör fortsatt för att avtalet ger möjlighet till samarbeten och dialog på en rad olika områden, bl.a. vad gäller demokrati, mänskliga rättigheter, utvecklingssamarbete och handel. Av särskild centralitet för avtalet är de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna, de demokratiska principerna och rättsstatsprincipen, såväl som ett samarbete kring nedrustning och icke-spridning av massförstörelsevapen. Avtalet erbjuder ett, mot bakgrund av den kubanska regimens kontinuerliga överträdelser och brott mot de mänskliga rättigheterna, relativt godtyckligt erkännande av den kubanska enpartistatens ledarskap.

Den politiska situationen på Kuba

Sverige ska vara en aktiv röst för främjandet av de mänskliga rättigheterna runt om i världen. Det samarbetsavtal som regeringen lägger på riksdagens bord erkänner visserligen behovet av en förbättrad situation på ett flertal grundläggande områden inom det kubanska samhället, men övertygar inte i sin redogörelse om varför detta avtal skulle leda till måluppfyllelse av de punkter den europeiska unionen tidigare uttryckt ett missnöje med. Den kubanska regimen har trots regeringens och EU:s ställningstaganden inte tagit tillräckliga steg för att främja situationen inom områden såsom de mänskliga rättigheterna, demokrati, grundläggande friheter eller för den delen för ett mer rättssäkert samhälle.

Den kubanska regimen har visat ett märkbart ointresse för främjandet av europeiska värderingar och intressen. Medan världens demokratier pekat ut behovet av demokratisk reform och främjandet av de mänskliga fri- och rättigheterna har regimen trappat upp sina förföljelser av oppositionella.

Den av kommunistpartiet med järnhand styrda enpartistaten förväntas enligt regeringens proposition nu börja ta de mest grundläggande civila rättigheterna på allvar i takt med att Sverige och EU tar steg för att fördjupa ett närmare politiskt samarbete på alla nivåer med en regim som aktivt fortsätter att motverka denna utveckling. Särskilt oroväckande, enligt Amnesty International, är fängslandet av den politiska oppositionens företrädare såväl som det totalitära förtryck dessa människorättskämpar tvingas förhålla sig till. Att Sverige och EU i detta skede då ska bistå den kubanska regimen i dess utveckling och således stärka regimens ställning som förtryckare anser vi strider mot den värdegrund vi bör upphöja som vägledande för svensk utrikespolitik.

Medan Sverigedemokraterna välkomnar propositionens förslag om att främja de mänskliga rättigheterna och demokratisk utveckling på Kuba menar vi att propositionen riskerar att göra den kubanska regimen till ensam vinnare av ytterligare utvecklingsbistånd och handel med Sverige och EU. Sverige och EU behöver ställa tydligare krav på att regimen faktiskt gör vissa eftergifter till följd av avtalet på områden av verkligt utrikes- och handelspolitiskt intresse för Sverige och EU. Sverigedemokraterna är det enda svenska partiet som tidigare motsatt sig förslaget även i Europaparlamentet, tillsammans med enskilda ledamöter från Kristdemokraterna.

Det stämmer inte att Kuba som land utvecklas i en positiv riktning karaktäriserad av ökad öppenhet och demokratisk reform. Med nuvarande förslag ser vi tyvärr inte heller hur situationen i landet kommer att utvecklas i en ny, positiv riktning. I stället riskerar avtalet att ge kommunistregimen ytterligare internationell legitimitet. Vi motsätter oss en politik som i alltför hög grad riskerar att främja den kubanska regimens förtryck.

Den kubanska tolkningen av mänskliga rättigheter är ytterligare ett orosmoln. Även om EU och Kuba kan komma överens om att de mänskliga rättigheterna ska främjas är det svårt att veta vad den kubanska regimen menar med detta. Vi vill inte att Sverige och EU bidrar till att legitimera och stötta en regim som motsätter sig de mest grundläggande europeiska och svenska värderingarna.

För att ett avtal ska komma att bli aktuellt i framtiden hade tydliga garantier om den kubanska regimens ansvar och åtaganden för en positiv utveckling varit att föredra. Regeringens proposition erbjuder tyvärr inte tillräckliga garantier för att ens de handelspolitiska delarna av avtalet skulle innebära en förbättrad situation vad gäller demokrati, de mänskliga rättigheterna och ökad öppenhet.

Mot bakgrund av dessa skäl ämnar Sverigedemokraterna yrka avslag på regeringens proposition.

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Tobias Andersson (SD)

Sara Gille (SD)

Ludvig Aspling (SD)

Lars Andersson (SD)

Mats Nordberg (SD)